

Arrest

nr. 313 464 van 25 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. RECTOR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 28 september 2021.

1.2. Op 31 oktober 2023 werd verzoeker in het Engels gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'). Zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 30 april 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn, behorende tot de Kolangu etnie en het christelijke geloof, en op [...] maart 1988 geboren te Badu (huidig: Bono Region, Ghana), waar u heeft gewoond tot januari 2006. U liep school tot 2e graad secundair.

Toen u zes jaar was (+/- 1994), overleed uw moeder: nadat uw grootmoeder was overleden, gingen uw ouders naar haar geboorteplaats, maar, na een ruzie met uw nonkel omdat uw vader geen moslim was, keerde uw vader terug en vernam hij later dat zijn partner, uw moeder, was overleden door vergiftiging.

Uw vader was chieftoonder van het schrijn en voor offers – in uw dorp Badu. Begin 2006, ontstond er een conflict in de gemeenschap. De chieftoonder van het dorp (uw vader zijn nonkel) – N. N. I. II – was al twaalf jaar chieftoonder, dus de gemeenschap wou een andere chieftoonder. Ze hebben daarop iemand anders – N. N. A. – chieftoonder gemaakt, door middel van dwang/geweld. De familie en supporters van deze nieuwe chieftoonder waren op zoek naar de voormalige chieftoonder om hem gedwongen te laten aftreden. Ze kwamen naar uw vader, opdat hij aan het schrijn kon vragen waar de voormalige chieftoonder was. Uw vader stelde dat het schrijn geen antwoord gaf, waarop de supporters stelde dat ze drie dagen later zouden terugkomen voor een antwoord. Bij hun terugkeer, was er echter nog steeds geen antwoord van het schrijn. Ze hebben daarop ontdekt dat het goud van het schrijn was gestolen en er vervalst goud in de plaats was gelegd. De gemeenschap van het dorp heeft daarop uw broer en vader vermoord. U was op dat moment op school, het schoolhoofd meneer A. heeft u daarop van school opgehaald en naar uw moeders' familie gebracht. Achteraf, deed het gerucht de ronde dat de voormalige chieftoonder het goud had gestolen en ermee naar Amerika was gevlucht.

Dus, in 2006 vluchtte u naar uw moeders' familie in Pusiga (huidig: Upper East Region, Ghana). Uw nonkel bracht u echter naar de imam zijn huis, opdat u moslim kon worden – zolang u geen moslim was, mocht u niet in het huis van uw nonkel wonen. Bij de imam, werd u mishandeld: jullie leerden de Koran, en indien men het antwoord niet wist, dan werd men geslagen. Na zes maanden, liep u weg. U kon niet terugkeren naar uw nonkel – bekeken tot Islam, of teruggestuurd worden naar uw dorp Badu – dus besloot Ghana te verlaten, in 2006.

U reisde via Burkina Faso, Niger, Libië naar Italië, waar u aankwam op 25 april 2008. U deed een verzoek om internationale bescherming, maar kreeg een negatieve beslissing. In 2010, begon u te werken voor iemand, die stelde dat hij verblijfsdocumenten kon regelen. U kreeg aanvankelijk een verblijfskaart, die u kon verlengen. Echter, toen u in 2011 opnieuw wou hernieuwen, bleek uw werkcontract vals te zijn, waarop uw werkvergunning werd ingetrokken. U contacteerde uw baas, die stelde dat hij en zijn advocaat het zouden oplossen, en u bleef voor hem werken tot 2020 – het probleem werd nooit opgelost. In 2021, verliet u Italië, en kwam naar België, waar u op 28 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U onderhoudt contact met A., die u vertelde dat het goud nog niet was gevonden, dat de voormalige chieftoonder naar een onbekende plaats was gegaan, en dat de huidige chieftoonder al uw vader zijn bezittingen en land heeft ingenomen.

Ter staving van uw verzoek, legt u verscheidene documenten neer: (1) uw geboorteakte (origineel);

(2) orthopedisch paspoort (origineel); (3) psychologisch attest (origineel); (4) politieverklaring uit Ghana; (5) lerarenkaart van E. A.; (6) foto van overleden vader; (7) medische documenten, inclusief contactverslagen Fedasil; en (8) negatieve beslissing Italië.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde **bijzondere procedurele noden** in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bij DVZ, werd er melding gemaakt van het gegeven dat u rug- en armproblemen heeft, die ertoe bijdragen dat u niet lang kan stilzitten in éénte positie ('beoordeling bijzondere procedurele noden', d.d. 28/06/2022). **Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.**

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, werd er geïnformeerd hoe u zich voelde die dag, waarop u antwoordde: "ik ben goed." De Protection Officer wees u erop dat er in de loop van het persoonlijk onderhoud een pauze zou plaatsvinden, maar dat, indien u nood had aan een extra pauze, u dit steeds kon aangeven. Zij vermeldde daarop ook dat zij in uw dossier had gelezen dat u deze medische problemen had, waarop u antwoordde dat deze inderdaad nog steeds aanwezig zijn, en waarop de Protection Officer nogmaals benadrukte dat u niet moest aarzelen om een nood aan een pauze te signaleren, dat dit geen probleem vormde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 31/10/2023, hierna NPO, p. 2, 19). **Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in**

het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het neergelegde psychologische attest vermeldt geen specifieke problemen die u zouden verhinderen op normale wijze deel te nemen aan het onderhoud – uw psycholoog adviseert slechts een zekere ‘voorzichtigheid’ – en gezien het CGVS zich ervan bewust is dat een onderhoud in het kader van een verzoek om internationale bescherming stresserend kan zijn, werd de gebruikelijke consideratie voor uw gemoedstoestand in acht genomen. Bovendien, zoals hierboven reeds werd aangehaald, gaf u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat het goed ging met u.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer, vreest u te worden vermoord door de gemeenschap van uw dorp Badu, die eerder ook uw vader en broer vermoordde. Daarnaast vreest u ook uw familie langs moederszijde, die u niet accepteerde omdat u geen moslim was (NPO, p. 20).

Vooreerst, merkt het CGVS op dat u **weinig haast vertoonde om internationale bescherming te bekomen, wat reeds een negatieve indicatie voor uw verzoek vormt.** Uit uw verklaringen en het antwoord van de Italiaanse asielautoriteiten (zie blauwe map), blijkt dat u eind april 2008 in Italië aankwam, en pas ruim anderhalve maand later, op 13 juni 2008, asiel hebt aangevraagd. Op 17 september 2008, werd uw asielaanvraag geweigerd – u verklaart dat de negatieve beslissing in 2009 kwam. U stelde beroep in, maar dit werd kort erna afgesloten – u verklaart na drie maanden opnieuw een negatieve beslissing te hebben gekregen. Volgens de overgemaakte gegevens van de Italiaanse autoriteiten, zou u later nog een tweede keer asiel hebben aangevraagd op 20 juni 2012, wat door u wordt ontkend. Volgens de Italiaanse autoriteiten, dateren de laatste sporen van uw aanwezigheid in Italië (in de stad Cosenza) van 13 december 2019, toen u werd uitgewezen, en op 23 december 2019, toen u werd gevraagd om binnen zeven dagen het Italiaans grondgebied te verlaten. Tijdens uw persoonlijk onderhoud, verklaart u in 2021 Italië te hebben verlaten. Over de periode tussen uw negatieve beslissing (in 2008-2009) en uw vertrek uit Italië (2021), verklaart u: “ik werkte dan voor een man die voor mij documenten zou regelen. Hij stelde me voor aan een advocaat. Die regelde drie maanden voor mij. Nadat deze waren afgelopen, regelde hij nog eens drie maanden, daarna zes maanden. Toen, in 2011, wou ik hernieuwen, maar zeiden ze dat mijn werkcontract vals was. Ik belde naar mijn baas, en die zei dat het niet vals was. Ik zei hem dat de politie zei dat het wel vals was.

Hij zei dan dat zijn advocaat het wel zou regelen. Ze hebben dan mijn werkvergunning ingetrokken. Ik moest een echt contract voorleggen, maar die man zei steeds dat zijn advocaat dat wel zou regelen.” U heeft van 2010 tot 2020 voor deze man gewerkt, waaronder negen jaar zonder geldige verblijfs- en werkdocumenten: “die man zei steeds dat hij het zou regelen.” U verbleef vervolgens nog ongeveer één jaar in Italië, vooraleer u naar België kwam en opnieuw een poging deed tot bekomen van internationale bescherming (NPO, p. 17-18; zie ‘aanvraag derde landen: Italië,’ d.d. 18/10/2022). **Het CGVS stelt vast dat u absoluut geen haast vertoonde om internationale bescherming te bekomen.** Het gegeven dat iemand u beloofd heeft om uw verblijfs- en werkdocumenten in orde te brengen, vormt geen verschoning voor deze laattijdigheid. Immers, er kan niet worden ingezien dat u in deze negen-jaar-durende periode niet sneller besliste om elders bescherming te bekomen, én na stopzetting van dit werk (en hoop op verblijfsstatus via deze persoon) wachtte u nog ongeveer één jaar vooraleer u naar België kwam en opnieuw een verzoek indiende. **Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en fysieke integriteit, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Uw nalaten vormt reeds een negatieve indicatie voor uw vrees.**

Zoals hierboven vermeldt, vroeg u dus reeds eerder internationale bescherming aan in Italië. U legt uw negatieve beslissing en interviewtranscript neer (zie groene map, inclusief vertaling; NPO, p. 17). Gevraagd of u in Italië dezelfde verklaringen heeft afgelegd, antwoordt u ontkennend, dat ze u een Dagomba-tolk hebben gegeven, maar dat u deze taal niet/ampers spreekt – u spreekt enkel vloeiend Twi en Engels. U verklaart dat het interview deels in Dagomba, deels in Engels plaatsvond – waarbij u ook nog stelt dat de tolk slecht Engels sprak – en dat, indien u een woord niet wist in de desbetreffende talen, u het in uw eigen stamtaal mocht zeggen (de tolk zou het dan proberen begrijpen, aangezien jullie wel dezelfde hoofd-stamtaal spraken). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter: “hij sprak gebroken Engels en Dagomba. Ik spreek Lora (fonetisch). We hebben gesproken deels in Engels en deels in Lora (fonetisch), want hij begreep dat gedeeltelijk want het stamt af van dezelfde noordelijke stamtaal. Normaal sprak de tolk Dagomba. Ik sprak Twi, Lora (fonetisch) en Engels.” U verklaart over het interview: “die tolk zei maar wat hij

wou. Hij zei dat hij het zou regelen, dat hij wel begreep wat ik bedoelde." Door de Protection Officer geconfronteerd dat het weinig geloofwaardig is dat een tolk zomaar een andere versie, foutieve verklaringen zou geven, antwoordt u nogmaals: "de tolk was van Dagomba. Ik spreek Twi en Engels. Ze hebben na mijn interview de verklaringen en antwoorden opnieuw voorgelezen, en dan heb ik correcties gedaan. De interviewer las alles voor, en ik verbeterde hem. Ze hebben dan gevraagd om te tekenen. Ik bracht correcties aan. Ze zeiden als er nog iets was, dat ze zouden bellen." Gevraagd of het door u voorgelegde document de gecorrigeerde of foutieve versie was, stelt u dat het de foutieve versie is, dat ze u niet de gecorrigeerde versie hebben gegeven. Door de Protection Officer gesteld dat het toch bevreemdend is dat ze u een foutieve versie meegeven, stelt u het niet te weten. U stelt later: "niet alles is fout uit dat interview. Sommige zaken zijn juist. Ik zei dat de gemeenschap mij wou vermoorden, dat er een oorlog was en dat ik wegliep. Sommige zaken zijn juist, maar sommige zaken heeft hij verkeerd vertaald" (NPO, p. 9, 17-19, 25). **Bij nalezing van uw interviewtranscript uit Italië, stelt het CGVS een veelheid aan discrepanties vast** (infra). Uw verschoning wordt niet aanvaard, omdat, ten eerste, de discrepanties van dien aard zijn dat ze niet kunnen verklaard worden door moeizaam/foutief tolken, en ten tweede, vermeldt het interviewtranscript dat de taal van het interview weldegelijk 'Twi' – een taal die u beheerst – was, verklaart u letterlijk halverwege het interview "behalve de taal die we nu spreken, Twi", en werd er zelfs een stamtaalttest (Kusaal, etnische groep: Kusasi) afgenomen (zie VIB-ITA in de groene map, inclusief vertaling). Opvallend genoeg, werd u in Italië ook geconfronteerd met eerdere tegenstrijdigheden, dewelke u ook probeerde te verschonen door te stellen dat de medewerker zich had vergist/verkeerd begrepen, dat u het heeft proberen corrigeren, maar dat u te horen kreeg dat het niet mogelijk was (VIB-ITA, zie groene map).

Dus, voor de Italiaanse autoriteiten deed u een geheel ander verhaal. U verklaarde te behoren tot de etnische groep Kusasi. U verliet uw land na een opflakking van het stammenconflict tussen Kusasi en Mamprusi, waarvoor u en uw broer, die later overleed tijdens gevechten, gedwongen werden gerekruteerd door een Kusasirebellengroep. De Italiaanse autoriteiten wezen u erop dat de overheid een staakt-het-vuren had opgelegd en de wapens werden weggenomen (VIB-ITA). **Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder.**

Betreft uw problemen met de Badu-gemeenschap naar aanleiding van het gestolen schrijn-goud, waardoor eerder uw vader en broer reeds werden vermoord, merkt het CGVS nog het volgende op.

Vooreerst, is de **actualiteit van uw probleem zeer twijfelachtig**. De vermeende diefstal dateert immers van zeventien jaar geleden (NPO, p. 8-10, 12). Bovendien, zijn er blijkbare geruchten dat de dader de voormalige chieft was, die later naar Amerika vluchtte (NPO, p. 15-16). Hiermee geconfronteerd, stelt u: "ja, omdat ze denken dat vader het goud heeft gestolen, en zelfs als hij het goud niet zelf heeft gestolen, dat hij er wel iets mee te maken heeft" (NPO, p. 22). Gevraagd of de politie in Ghana u niet kan helpen en beschermen, antwoordt u ontkennend, dat voor diefstal een hand wordt afgehakt. Erop gewezen dat uit het neergelegde politierapport blijkt dat u niets met de diefstal te maken had, antwoordt u: "ze zeiden dat het niet hun zaak was, dat het geen politionele zaak was, maar een traditionele zaak. Toen de daders ervoor kwamen en vroegen waar de voormalige chieft was, en het schrijn niet kon antwoorden en ze zeiden dat ze over drie dagen zouden terugkomen, dan is vader dit gaan melden aan de politie, maar die zeiden dat ze niets konden doen, en dan zijn ze hem komen vermoorden" (NPO, p. 22). Het CGVS neemt deze verschoning niet aan, aangezien uw vader zijn vermeende bezoek aan de politie – waarbij ook nog kan opgemerkt worden, dat u hiervan nooit eerder melding had gemaakt – dateert van voor de ontdekking van de diefstal van het goud, dus enkel betrekking had op het schrijn dat diende te stellen waar de voormalige chieft was.

Ten tweede, toen u op DVZ werd gevraagd naar **wie of wat u vreesde bij een eventuele terugkeer** naar Ghana, u enkel een vrees aanhaalde om vermoord te worden door de familieleden langs moederszijde. Pas wanneer u om toelichting van uw vrees wordt gevraagd, vermeldt u ook het probleem in Badu (CGVS Vragenlijst d.d. 28/06/2022, hierna CGVS-V). U werd hiermee geconfronteerd, maar stelt simpelweg dat u bang bent van allebei (NPO, p. 24)

Ten derde, waar u voor de Belgische asielinstanties uw **probleem situeert in en met Badu(-gemeenschap)** (huidig: Bono Region), waar u geboren zou zijn en bijna uw gehele leven woonachtig was (NPO, p. 7-8, 10, 19-20), verklaarde u voor de Italiaanse asielinstanties dat u geboren bent in Bawku (huidig: Upper East Region), en op tweejarige leeftijd naar buurdorp Zebilla (huidig: Upper East Region) verhuisde, waar u woonachtig was tot uw vertrek op 5 augustus 2006 (VIB-ITA).

Ten vierde, u legt uw **geboorteakte** neer, en stelt dat het een authentiek, onvervalst document betreft, wat u bekwaam om een Ghanees paspoort aan te vragen in Italië (NPO, p. 6-7). Het betreft een 'Certified Copy of Entry in Register of Births.' Landeninformatie stelt dat er een deel van de Ghaneese volwassen bevolking is wiens geboorte op het moment van de geboorte niet werd geregistreerd, daarom zijn er voorzieningen voor uitgestelde geboorteregistratie (0 tot 12 maanden oud) en voor geboorteregistratie bij volwassenen (ouder

dan 12 maanden). Deze laatste groep krijgt geen 'Birth Certificate' enkel een 'Certified Copy of Entry in Register of Births', het document dat u heeft voorgelegd. Het CGVS stelt vast dat het officiële document werd opgesteld in maart 2020, waarbij uw geboorte ook in maart 2020 werd geregistreerd door uw vader (zie groene map, zie blauwe map) – wat zou betekenen dat hij op dat moment nog in leven was, en dus niet vermoord in 2006. U werd hiermee geconfronteerd: "als je een geboortecertificaat aanvraagt, dan komt het van Ghana. Ik ben niet meer in Ghana, dus zij hebben het voor mij aangevraagd daar. Ik zei de namen, en dan hebben ze het opgesteld. Mijn vader heeft het niet gemeld. Ik heb het verkregen in Italië." Het document vermeldt inderdaad de gegevens van uw ouders, maar stelt ook duidelijk dat uw geboorte werd aangegeven door uw vader.

Ten vijfde, bij DVZ verklaarde u: "**mijn vader** in Ghana in Badu, een fetish priester. Mijn vader was een christen" (CGVS-V), op het CGVS stelt u echter dat uw vader vroeger christen was, maar da hij, nadat hij chieft priester van Badu werd, een traditioneel geloof volgde en geen christen meer was (NPO, p. 9-10). Hiermee samenhangend, verklaarde u tijdens uw DVZ-vragenlijst dat uw vader werd vermoord omwille van religieuze redenen (DVZ Vragenlijst d.d. 21/02/2022, hierna DVZ-V, p. 13) – terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud duidelijk stelt dat uw vader werd vermoord, omdat hij beschuldigd werd van diefstal van het schrijn-goud (NPO, p. 15, 20). U werd geconfronteerd met uw DVZ-verklaringen, maar ontkende dit gezegd te hebben (NPO, p. 24). Tot slot, voor de Italiaanse instanties verklaarde u dan weer dat uw vader werkte als verkoper van tweedehandskledij en landbouwer (VIB-ITA). Ook op uw neergelegde geboorteakte wordt vermeldt dat uw vader christen en landbouwer is/was (zie groene map).

Ten zesde, bij DVZ noemde u slechts één **broer**, 'S. I.', die vier jaar jonger was dan u, en overleed in 2009 (DVZ-V, p. 9). Nergens vermeldde u bij DVZ – noch in uw DVZ Verklaring, noch in uw CGVS Vragenlijst – dat uw broer zijn overlijden was gelinkt aan uw vrees (en uw vaders' overlijden). Tijdens uw persoonlijk onderhoud, stelt u ook één broer te hebben, maar noemt hem nu: O. A.. Gevraagd of hij nog een andere naam heeft, antwoordt u dat u hem als kind, omdat u toen zijn naam nog niet kon uitspreken, soms 'O. O.' noemde. Gevraagd of hij een Engelse naam heeft, antwoordt u ontkennend, dat zijn naam enkel 'O. A.' is. U verklaart geen andere broers en zussen te hebben. Deze broer zou, net zoals uw vader, ook vermoord zijn door de Badu gemeenschap (NPO, p. 12-13). Geconfronteerd met de andere naam voor DVZ, stelt u plotseling, ondanks dat u eerder geen andere naam opgaf en ontkende dat uw broer een Engelse naam had, dat het toch een naam is die u soms gebruikt voor uw broer (NPO, p. 15). Geconfronteerd met uw nalaten om eerder iets te stellen over de moord op uw broer én uw verklaring dat hij pas drie jaar na het incident/aanval overleed: "mijn vader en broer werden allebei geslagen. Ze hebben mijn vader gedood. Ze hebben min broer geslagen. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht. Mijn broer is drie jaar later gestorven. A. zei eerst dat mijn broer ook was gestorven, maar dan heeft de politie ontdekt dat hij nog leefde. Hij is dan in 2009 gestorven." Door de Protection Officier gesteld dat u dit eerder had kunnen aangeven, stelt u simpelweg dat uw DVZ interview niet lang heeft geduurd. Echter, het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen bij DVZ ontslaat een verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ. De geloofwaardigheid wordt volledig onderuit gehaald door de vaststelling dat u voor de Italiaanse autoriteiten verklaarde u dat uw broer, uw tweelingbroer was (in plaats van vier jaar jonger), en dat hij, nadat u en hij gedwongen werden gerekruteerd door een Kusasi-rebellengroep, overleed tijdens gevechten tussen Kusasi en een andere stam, Mamprusi (VIB-ITA).

Ten zevende, waar u bij DVZ verklaarde, gevraagd naar **onderwijs**, dat u geen/informeel onderwijs had genoten (slechts een beetje lezen en schrijven) (DVZ-V, p. 6), verklaart u op het CGVS dat u zes jaar primair onderwijs genoot en dan twee jaren in junior school, dat u op school zat toen uw vader en broer vermoord werden (NPO, p. 10, 19).

Ten achtste, u verklaart dat de gemeenschap niet dacht dat de voormalige chieft het **goud had gestolen**, dat ze nog steeds denkt dat uw vader het goud had gestolen (NPO, p. 20-22). Doch, wordt er in het door u neergelegde politierapport melding gemaakt van het gegeven dat de chieft en zijn ouderen hadden samengespannen om het schrijn te bestelen, en dat daarop de chieft priester en zijn zoon werden vermoord, omdat ze zouden hebben toegestaan dat de chieft stal en wegvluchtte (zie groene map). Hiermee geconfronteerd, stelt u vaagweg: "ja, maar het zijn geruchten, vooraleer ze naar vader kwamen, wisten ze al dat de chieft weg was gevlucht, daarom waren ze boos" (NPO, p. 22).

Tot slot, blijkt u ook slechts **summier op de hoogte te zijn van het incident**, ondanks uw (recent) contact met A.: aan wie u enkel zou hebben gevraagd/besproken dat het goud nog niet was gevonden, dat de voormalige chieft nog niet was teruggekomen, en dat de nieuwe chieft alles van uw vader heeft ingenomen (NPO, p. 16). Uw summiere kennis getuigt van weinig interesse in uw eigen problemen, wat de geloofwaardigheid hiervan verder onderuit haalt: u kent niet de namen van de gemeenschapsleden die uw vader en broer hebben vermoord, noch heeft u dit ooit gevraagd aan iemand (NPO, p. 13, 20); u weet niet uit hoeveel personen de groep bestond die uw vader en broer heeft vermoord (NPO, p. 13); A. vertelde u dat er

vrienden van uw vader betrokken waren bij de moord, maar u weet niet wie of waarom zij dat deden (NPO, p. 14); u heeft niets meer gehoord of vernomen van de voormalige chieft, uw vaders' nonkel, noch heeft u hem ooit proberen contacteren (NPO, p. 14); u stelt dat de politie uw vaders' lichaam is komen halen, maar weet niet of er onderzoek werd gedaan naar de moord, noch heeft u dit nagevraagd (NPO, p. 21); en u verklaart dat er geruchten zijn dat de voormalige chieft het goud heeft gestolen en hiermee naar Amerika is gevlucht, maar u kan niet zeggen wie dit heeft gezegd (NPO, p. 22). Het is ook opmerkelijk dat u bij DVZ niets vertelde over de machtsvergang van chieft van Badu en de zoektocht naar de voormalige chieft (NPO, p. 13).

Voorgaande vaststellingen m.b.t. actualiteit en geloofwaardigheid, maakt dat het CGVS geen geloof meer hecht aan uw vrees voor de gemeenschap van Badu.

Betreft uw problemen met en vrees voor uw moeders' familie, in het bijzonder uw nonkel , merkt het CGVS het volgende op.

U verklaart dat uw nonkel (en moeders' familie) u niet in huis wenste te nemen, zolang u geen moslim was, wat aanleiding gaf tot uw verblijf bij de imam en geweld van uw nonkel (NPO, p. 8, 11-12, 19-20). Gevraagd of deze personen ook een probleem zouden vormen bij terugkeer naar Ghana indien u niet bij hen verbleef – aangezien u, gevraagd waarom zij u zouden vervolgen, stelt: "als ik met hen verblijf, dan moet ik een moslim zijn" – antwoordt u ontkennend, dat u dan geen probleem zou hebben (NPO, p. 22-23). **Bijgevolg is er in feite, zelfs indien uw verklaringen over de periode bij uw oom in Pusiga zouden worden aangenomen, geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging vanwege uw nonkel (of de overige familie van uw moeder).** Immers, u bent een volwassen man, voldoende redzaam om naar Europa te reizen en hier reeds gedurende meerdere jaren in uw eigen noden te voorzien. Er kan dus niet worden aangenomen dat u in Ghana geen andere keuze zou hebben dan terug te keren naar uw moeders' familie.

Ten overvloede, merkt het CGVS op dat u **inconsistent bent over de duur die u bij deze familie heeft doorgebracht**: op DVZ verklaarde u negen maanden in Pusiga te hebben verbleven (DVZ-V, p. 6), terwijl u later op DVZ en tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde er slechts zes maanden te hebben verbleven (CGVS Vragenlijst d.d. 28/06/2022, hierna CGVS-V; NPO, p. 9, 11). U werd hiermee geconfronteerd, maar stelt simpelweg dat het zes maanden was, zonder verdere uitleg over deze opgemerkte inconsistentie (NPO, p. 24). Voor de Italiaanse autoriteiten, vermeldde u trouwens geen verblijf in Pusiga (supra).

Waar u nu verklaart dat uw nonkel **uw hand** heeft gebroken (NPO, p. 11, 20), stelde u voor de Italiaanse autoriteiten dat u uw linkerpols heeft gebroken tijdens het stammenconflict (zie VIB-ITA). Alsook, verklaarde u dat ze u op de imam-school **op uw hoofd sloegen** (omdat u foutief antwoordde/niet kon antwoorden) (NPO, p. 11, 19-20), terwijl u voor de Italiaanse autoriteiten verklaarde dat u op het hoofd werd geslagen tijdens het stammenconflict (VIB-ITA).

Verder, waar u op het CGVS over de **dood van uw moeder**, toen u zes jaar oud was (dus, 1994) verklaart: "mijn vader zei dat ze was vergiftigd. Grootmoeder was gestorven, dus moeder ging naar haar geboorteplaats. Vader is gevolgd, maar hij had ruzie met mijn nonkel, omdat vader geen moslim was. Later vernam hij dat zij was gestorven. In het ziekenhuis zei de dokter dat ze vergif had gedronken" (NPO, p. 15) , stelde u voor de Italiaanse autoriteiten dat zij in 1999 stierf bij een bevalling (zie VIB-ITA).

Voorgaande vaststellingen m.b.t. zowel de gegrondheid van de aangevoerde vrees, als de geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten, maken dat het CGVS geen geloof meer hecht aan uw vrees voor uw moeders' familie.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter staving van uw verzoek, legt u verscheidene documenten neer (zie groene map).

Betreft de neergelegde **medische documenten** (o.a. uw orthopedisch paspoort, bestelling van een bril bij Pearl, lactose-intolerantie, buikklachten, rugklachten, hoge bloeddruk, enz.) (zie groene map; NPO, p. 4-5, 7), merkt het CGVS op dat u **geen vrees aanhaalde met betrekking tot uw medische problemen**. Bovendien, dient u zich voor **de beoordeling van de medische elementen te richten tot de geëigende procedure**. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van **artikel 9ter van de wet van 15 december 1980**. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van

herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Betreft uw neergelegd **psychologisch attest**, er wordt melding gemaakt van verscheidene symptomen (o.a. slaapproblemen, depressieve stemming, zelfmoordgedachten, gebrek aan vertrouwen in anderen, enz.), en een hypothese van posttraumatische stressstoornis (die nog bevestigd dient te worden, gezien het lage aantal sessies). Uzelf verwijst ook naar uw slaapklachten (gebrek aan slaap, nachtmerries) (NPO, p. 4-5). Uw psycholoog doet hier geen uitspraken over de specifieke feiten die aan de grondslag zouden liggen van uw psycho-traumatische symptomen, noch zou uw psycholoog hiertoe in staat zijn. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer aangezien een psycholoog afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt over zijn symptomen, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, medische problemen kan constateren. Bijgevolg kan dit attest de beoordeling van uw asielaanspraak niet in een ander licht plaatsen.

Betreft de neergelegde **politieverklaring**, er kan niet worden nagegaan of het hier een origineel of kopie betreft: de handtekening is effectief aangebracht op het document, doch zijn er ook aanwijzingen van een kopie, o.a. het staatswapen is qua detaillering erg slecht en er zijn stofdeeltjes (zwarte puntjes) te bemerken. Ook werd het referentienummer blanco gelaten. Kopieën zijn vatbaar voor allerlei knip- en plakwerk en hebben dus geen bewijswaarde. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder laag en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanspraak.

Betreft de neergelegde **lerarenkaart van E. A.**, deze is niet van dien aard dat ze afbreuk doet aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Immers, er kan enkel objectief worden vastgesteld dat een zekere 'E. A.' een lerarenkaart heeft. Bijkomend, betreft het hier slechts een kopie, wat betekent dat de bewijswaarde hiervan zelfs bijzonder laag is.

Betreft de **foto van uw overleden vader**, ook deze is niet van dien aard dat ze afbreuk doet aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Immers, er kan enkel objectief worden vastgesteld dat hierop een togetakelde man is te zien, niet of dit uw vader is, noch wat de oorzaak en aanleiding is van zijn verwondingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 maart 2024. Er werden echter **geen opmerkingen** ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de bestreden beslissing en in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Na een samenvatting van de motieven in de bestreden beslissing en een theoretisch betoog over de bewijsregels in het kader van een asielprocedure wijst verzoeker er op dat om de geloofwaardigheid te beoordelen rekening dient te worden gehouden met de opleiding, intellectueel vermogen en de leeftijd van de verzoeker en dat minderjarigen niet steeds de maturiteit hebben om het belang van coherente verklaringen in te schatten. Hij stelt dat bijzondere aandacht dient te worden besteed aan het intellectuele vermogen en de psychische toestand van verzoeker en stelt dat hij op het moment dat hij Ghana verliet volgens de uitgevoerde leeftijdtest nog maar net meerderjarig was geworden.

Wat het lange tijdsverloop betreft betoogt verzoeker dat hij in Italië ruim één maand na aankomst een beschermingsverzoek indiende en dat men bezwaarlijk van lang stilzitten kan spreken wanneer men 1, 5 maand na aankomst bescherming vraagt. Wel is het zo dat hij tot 2021 in Italië verbleef waar hij al die tijd legaal heeft kunnen verblijven. Hij was veilig, had een degelijk inkomen en kon er in zijn levensonderhoud voorzien en zag bijgevolg geen reden om Italië te verlaten.

Over de verklaringen in Italië stelt verzoeker dat hij uiteraard niet tegen de zon in zal beweren dat er geen discrepanties zouden zijn met zijn verklaringen afgelegd in België maar hij wijst erop dat hij tot vervelens toe herhaald heeft dat er grove fouten staan in het verslag dat werd opgesteld door de Italiaanse asielinstanties, dat hij vertelde dat de tolk die in Italië aanwezig was een afwijkend accent had en dat het interview dateert van bijna 20 jaar geleden toen de asieldiensten anders en minder professioneel werkten.

Wat de actualiteit van zijn probleem betreft stipt verzoeker aan dat hij straks bijna 20 jaar weg zal zijn uit Ghana en het is dan ook evident dat de commissaris-generaal zich de vraag stelt of het probleem dat verzoeker inriep nog wel actueel is. Verzoeker is van oordeel dat dit nog steeds het geval is. Hij betoogt dat de gemeenschap in Ghana waartoe hij behoorde heel traditioneel is, eer en respect worden er hoog in het vaandel geschreven en zoals reeds vermeld werden de broer en vader van verzoeker destijds vermoord. Hijzelf kon slechts op het nippertje ontsnappen en indien hij zou terugkeren zal het niet lang duren vooraleer men te weten komt wie hij is met alle gevolgen vandien. Over de vader van verzoeker en de motieven in de bestreden beslissing inzake het neergelegde 'certified copy of entry in register of births' stelt verzoeker dat hij heeft uitgelegd dat hij het document zelf aanvraagde in Italië en dat het werd opgesteld op basis van zijn eigen verklaringen en dus niet die van zijn vader.

Wat enkele vastgestelde tegenstrijdigheden betreft tenslotte, betoogt verzoeker dat we ondertussen 20 jaar verder zijn en dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat het gaat om grove tegenstrijdigheden.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen en/of subsidiaire bescherming toe te kennen en ondergeschikt het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt de pro deo aanstelling en de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn beschermingsverzoek de Ghanese nationaliteit te bezitten. Verzoekers identiteit en Ghanese nationaliteit staan niet ter discussie.

Het beschermingsverzoek is gebaseerd op zijn vrees voor vervolging door de familie en aanhangers van de chieft van zijn dorp Badu die verzoekers vader, die chieft priest was in het dorp en verzoekers broer hebben gedood in 2006 nadat zijn vader er valselijk van beschuldigd werd het goud van het schrijn te hebben vervalst. Nadat verzoeker zes maanden verbleef bij de familie van zijn moeder in Pusiga, waar hij bij een imam belandde met de bedoeling hem tot moslim te bekeren en die hem mishandelde, verliet hij Ghana in 2006.

Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen van verzoeker ter terechtzitting dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Ghana actueel vervolging riskeert omwille van de door hem voorgehouden feiten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden werden vastgesteld op basis van het door hem neergelegde psychologische attest. Dit attest van 24 oktober 2023 somt een aantal psychosomatische klachten op en vermeldt dat de psycholoog de hypothese *“trouble de stress post-traumatique avec co-morbidité dépressive”* weerhoudt en dat hij gezien verzoekers toestand *“je conseille une certaine prudence lors de son audition”*. Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing worden in het attest geen specifieke problemen van verzoeker opgesomd die hem zouden verhinderd hebben om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud of om op consistente te antwoorden op de hem gestelde vragen. Verder gaf verzoeker ook reeds bij de DVZ aan dat hij door rug-en armproblemen niet lang kan blijven stilzitten in dezelfde positie en werd hiermee ook rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud. Over verzoekers bijzondere procedurele noden en de mate en wijze waarop hiermee rekening werd gehouden door de commissaris-generaal wordt in de bestreden beslissing het volgende gemotiveerd: *“Bij DVZ, werd er melding gemaakt van het gegeven dat u rug- en armproblemen heeft, die ertoe bijdragen dat u niet lang kan stilzitten in éénzelfde positie (‘beoordeling bijzondere procedurele noden’, d.d. 28/06/2022). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in*

het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, werd er geïnformeerd hoe u zich voelde die dag, waarop u antwoordde: "ik ben goed." De Protection Officer wees u erop dat er in de loop van het persoonlijk onderhoud een pauze zou plaatsvinden, maar dat, indien u nood had aan een extra pauze, u dit steeds kon aangeven. Zij vermeldde daarop ook dat zij in uw dossier had gelezen dat u deze medische problemen had, waarop u antwoordde dat deze inderdaad nog steeds aanwezig zijn, en waarop de Protection Officer nogmaals benadrukte dat u niet moest aarzelen om een nood aan een pauze te signaleren, dat dit geen probleem vormde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 31/10/2023, hierna NPO, p. 2, 19). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Het neergelegde psychologische attest vermeldt geen specifieke problemen die u zouden verhinderen op normale wijze deel te nemen aan het onderhoud – uw psycholoog adviseert slechts een zekere 'voorzichtigheid' – en gezien het CGVS zich ervan bewust is dat een onderhoud in het kader van een verzoek om internationale bescherming stresserend kan zijn, werd de gebruikelijke consideratie voor uw gemoedstoestand in acht genomen. Bovendien, zoals hierboven reeds werd aangehaald, gaf u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat het goed ging met u".

Verzoeker bekritiseert de genomen steunmaatregelen niet noch voert hij aan dat de psychologische en medische problemen waarmee hij kampt hem zouden verhinderd hebben het persoonlijk onderhoud op normale wijze bij te wonen. In zoverre hij stelt dat om de geloofwaardigheid van zijn relaas te beoordelen rekening dient te worden gehouden met de opleiding, het intellectuele vermogen of de leeftijd van de asielzoeker, dat asielzoekers tot een kwetsbare groep behoren waarvoor een lichtere bewijslast gehanteerd dient te worden en dat bijzonder aandacht dient te worden besteed aan het intellectuele vermogen en de psychologische toestand van verzoeker, kan vooreerst niet blijken uit de door hem neergelegde documenten dat verzoekers 'intellectuele vermogen' zou zijn aangetast en licht hij verder ook niet toe op welke wijze zijn psychologische toestand zijn vermogen om coherente verklaringen af te leggen zouden hebben aangetast. Verder blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing en van het persoonlijk onderhoud dat bij de behandeling van verzoekers beschermingsverzoek rekening werd gehouden met zijn psychologische en medische problemen. Waar verzoeker nog verwijst naar het gegeven dat minderjarigen niet steeds de maturiteit hebben om het belang van een coherente verklaring in te schatten, dat van hen niet dezelfde detailkennis kan worden verwacht en dat hij volgens de uitgevoerde leeftijdstest nog maar net meerderjarig was geworden op het moment dat hij Ghana verliet, kan slechts worden vastgesteld dat het administratief dossier geen leeftijdstest bevat en dat verzoeker op het ogenblik van de door hem aangehaalde feiten minstens zeventien jaar was en dus redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij voldoende maturiteit was om de ernst, omvang en draagwijdte van gebeurtenissen in te schatten. Dat de gebeurtenissen zich bijna twintig jaar geleden afspeelden kan een verklaring bieden voor het feit dat hij zich bepaalde details niet meer kan herinneren maar niet dat, zoals blijkt uit wat hierna volgt, dat hij fundamenteel uiteenlopende verklaringen aflegt bij de Italiaanse en Belgische autoriteiten over de redenen die de aanleiding vormden voor zijn vertrek uit Ghana in 2006. Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker geen recentere psychologische attesten bijbrengt dan het reeds vermelde attest van 24 oktober 2023.

Voorts stelt de Raad, in navolging van de bestreden beslissing vast dat een aantal tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in zijn verklaringen voor de Italiaanse en Belgische autoriteiten de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt.

Zo blijkt uit de lezing van het transcript van zijn gehoor door de Italiaanse autoriteiten en waarvan een Nederlandse vertaling aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat verzoeker er verklaarde te zijn geboren in Bawku, waar zijn vader werkte als verkoper van tweedehandskleren en dat hij verhuisd is naar Zebilla, een klein dorpje in de buurt van Bawku en dat hij er woonde tot zijn vertrek in augustus 2006. In het kader van zijn in België ingediende beschermingsverzoek verklaarde verzoeker evenwel dat hij geboren is in Badu in de regio Bono-Ahafo (NPO, p. 8), zes maanden voor zijn vertrek uit Ghana naar Pusiga verhuisde en nooit elders in Ghana woonde (NPO, p. 10). Verder blijkt uit de lezing van het transcript van het interview bij de Italiaanse autoriteiten dat verzoeker er verklaarde dat hij Ghana verliet omdat hij in het kader van de opflakking van het stammenconflict tussen Kusasi en Mamprusi samen met zijn broer werd gerekruteerd door een Kusasi-rebellengroep en hij er verder geen gewag maakte van de gebeurtenissen met betrekking tot het schrijn en de poging om hen te doen bekeren tot de islam. Verzoeker verklaarde dat zijn tweelingbroer in de gevechten werd gedood en dat hij is kunnen ontsnappen nadat de strijders van zijn stam magisch water hadden gedronken (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, Commissione Territoriale per il Reconoscimento della Protezione Internazionale di Bari, vertaling). De vaststelling dat verzoeker totaal verschillende vervolgingsfeiten aanhaalde bij de Italiaanse autoriteiten en zijn verklaringen over zijn geboortedorp en plaatsen van verblijf in Ghana evenmin stroken met wat hij hierover verklaarde bij het CGVS ondermijnt reeds in belangrijke mate de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de problemen met het schrijn. Verzoeker werd hiermee geconfronteerd en wijt de discrepanties enerzijds aan het feit dat in Italië een Dagomba tolk werd aangesteld terwijl hij deze taal niet of amper spreekt aangezien hij enkel vloeiend Twi en Engels spreekt en dat deze tolk maar zei wat hij wou, en anderzijds dat na zijn interview de vragen en

antwoorden aan hem opnieuw werden voorgelezen, dat hij correcties aanbracht maar dat hij de niet-gecorrigeerde versie van het verslag kreeg (NPO, p. 9, 17-19 en 25). Zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing vermeldt het transcript van het persoonlijk onderhoud in Italië evenwel uitdrukkelijk *“Taal waarin het onderhoud werd afgenomen: Twi”*, een taal die verzoeker volgens zijn eigen verklaringen beheerst (NPO, p. 9) en blijkt uit de lezing van het transcript dat toen ook een taaltest werd afgenomen. Dat de tolk zomaar wat zou gezegd hebben, wat impliceert dat deze de vrij gedetailleerde verklaringen in het transcript over het gevecht waarin hij en zijn tweelingbroer zouden terechtgekomen zijn en zijn ontsnapping zelf zou verzonnen hebben, is een loutere bewering die geen steun vindt in het document dat door verzoeker werd neergelegd. Verzoeker voert geen ernstig verweer tegen de pertinente motieven in de bestreden beslissing. Door louter te herhalen dat er grove fouten staan in het verslag van de Italiaanse autoriteiten en dat de tolk in Italië een afwijkend accent had, weerlegt hij geenszins de pertinente vaststellingen dat het transcript uitdrukkelijk vermeldt dat het persoonlijk onderhoud in het Twi verliep en dat hij deze taal beheerst en evenmin dat geen verklaring voorligt waarom hem een foutieve versie van het transcript zou zijn gegeven. Dat de asielinstanties 20 jaar geleden anders en minder professioneel werkten is evenzeer een loze bewering die verzoeker verder niet staft en niet kan blijken uit de wijze waarop het interview blijkens het transcript is verlopen en kan evenmin verklaren waarom hij in Italië totaal verschillende vervolgingsfeiten aanhaalde en geen melding maakte de in België aangehaalde feiten en vrees voor vervolging omwille van problemen rond het schrijn en de problemen met de familie van zijn moeder.

Verzoeker legde bij de indiening van zijn beschermingsverzoek een ‘certified copy of entry in register of births’ neer waarop verzoekers naam is vermeld en dat dateert van 12 maart 2020. Uit de beschikbare landeninformatie (Standard Operating Procedures for Civil Registration and Vital Statistics System of Ghana; UNHCR, *“Ghana: The “Certified Copy of Entry into Registry of Births” certificate, a description of its colour, size and seals; whether the format has changed since 2006; procedures for renewal or re-issuance; who is authorized to sign the Register of Births and Deaths and whether this varies from one region to another; security features (2006-July 2015)”* en Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, *“Responses to information requests. Ghana: Requirements and procedures to obtain a Certified Copy of Entry into Registry of Births; whether the listed informant can differ between the original entry on the Registry of Births and the digital Certified Copy of the Entry into registration and the entry or issuance date of the digital copy (2020 – March 2021)”* blijkt dat er naast geboorte-akten ook Certified Copies of Entry into Registry of Births bestaan in Ghana. Geboorteregistratie werd verplicht in Ghana met de inwerkingtreding in 1965 van de “Registration of Births and Deaths Act. Geboorte-akten worden uitgereikt voor kinderen tussen 0 en 12 maanden oud. Daarna kunnen ouders op elk ogenblik een aanvraag doen voor een certified copy of entry into registry of births. Voor volwassenen die geen geboorteakte hebben wordt enkel een certified copy of entry into registry of births uitgegeven. De aanvraag gebeurt op een van de *“Birth and Deaths Registry’s offices”* die verspreid zijn over het land. In het UNHCR rapport wordt gesteld dat volgens bronnen personen die buiten Ghana wonen een aanvraag voor een *“certified copy of entry into registry of births”*-certificaat kunnen aanvragen via een familielid of een vriend in een Births and Deaths Registry. Deze persoon moet dan wel een schriftelijke toelating voorleggen aan de Registry om dergelijk certificaat te krijgen. Het door verzoeker voorgelegde certified copy of entry in Register of Births werd uitgegeven in Badu, vermeldt verzoekers naam en de erin vermelde namen van verzoekers vader en moeder komen overeen met de door verzoeker opgegeven namen van zijn ouders in de verklaring DVZ. In zoverre verzoeker verklaart dat hij het document verkreeg via de Ghanese ambassade in Rome omdat hij dit nodig had om een paspoort te krijgen (NPO, p. 7) en in het verzoekschrift dat het werd opgesteld op basis van zijn eigen verklaringen en niet die van zijn vader, kan niet om de vaststelling heen worden gegaan dat het document bij ‘informant’ de naam van verzoekers vader vermeldt. In het voormelde artikel van Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada leest de Raad dat onder normale omstandigheden een ‘entry into the Registry of Births’ niet wordt veranderd onder normale omstandigheden tenzij in geval van specifieke omstandigheden zoals een verandering van gender of naamsverandering. Verder wordt erin gesteld dat *“After the date of registration, if the informant has died and there is proof that they are deceased, the informant can be changed; otherwise the original informant is listed on the certified copy”* (vrije vertaling: *“na de datum van registratie, als de informant gestorven is en er bewijs voorligt dat deze overleden is, kan de informant gewijzigd worden, anders wordt de originele informant vermeld op de gecertificeerde kopie”*). Zoals reeds aangehaald is verzoekers vader vermeld als ‘informant’ op het in maart 2020 uitgegeven certified copy of entry into registry of birth, wat gezien hierboven werd uiteengezet met betrekking tot de wijziging van de informant op het formeel, minstens een ernstige indicatie is dat zijn vader op dat ogenblik nog in leven was, terwijl volgens verzoekers verklaringen zijn vader zou zijn overleden in 2006. Verzoeker brengt geen objectieve informatie bij die de informatie in het administratief dossier met betrekking tot deze Ghanese documenten tegensprekt of corrigeert. Zijn betoog in het verzoekschrift dat hij heeft uitgelegd dat hij het document zelf aanvroeg in Italië en dat het werd opgesteld op basis van zijn eigen verklaringen en dus niet die van zijn vader en zijn verklaring ter terechtzitting dat hij het document via de Ghanese ambassade kreeg en daarbij ook drie getuigen verklaarden dat hij van Ghana is, doet geen afbreuk aan de vaststellingen met betrekking tot de inhoud van het voorgelegde document en de objectieve informatie met betrekking tot de wijziging van de naam van de ‘informant’ in geval van overlijden op dergelijke documenten. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de bij het CGVS aangehaalde feiten en de

dood van zijn vader in 2006 naar aanleiding van een dispuut over het goud in het schrijn dat verzoekers vader moest bevragen.

De vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn broer, die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) S.I. noemt en tijdens het persoonlijk onderhoud O.A. en wiens dood hij bij de DVZ niet linkte aan zijn vrees voor vervolging, terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat A. eerst zei dat zijn broer samen met zijn vader was gestorven maar dat later bleek dat hij nog leefde en drie jaar later is overleden en waarover hij bij de Italiaanse autoriteiten verklaarde dat hij zijn tweelingbroer was terwijl hij bij de DVZ verklaarde dat hij geboren werd in 1992 en dus vier jaar jonger dan verzoeker, zijn verdere indicaties van de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen die verzoeker in het verzoekschrift niet weet te weerleggen door louter te stellen dat hij verduidelijkte dat het om één en dezelfde broer ging. Met dergelijk summier betoog weerlegt verzoeker geenszins dat hij in Italië verklaarde dat hij een tweelingbroer had, en hij de dood van zijn broer initieel niet linkte aan de dood van zijn vader, terwijl redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij ook bij de DVZ een essentieel element in zijn relaas, met name het feit dat ook zijn broer minstens samen met zijn vader gevisieerd zou zijn geweest; minstens zou vermelden.

Tenslotte dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat verzoekers kennis van het incident waardoor hij achttien jaar geleden Ghana zou hebben verlaten vrij summier is. Hierover wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat *“Tot slot, blijkt u ook slechts summier op de hoogte te zijn van het incident, ondanks uw (recent) contact met A.: aan wie u enkel zou hebben gevraagd/besproken dat het goud nog niet was gevonden, dat de voormalige chieft nog niet was teruggekomen, en dat de nieuwe chieft alles van uw vader heeft ingenomen (NPO, p. 16). Uw summiere kennis getuigt van weinig interesse in uw eigen problemen, wat de geloofwaardigheid hiervan verder onderuit haalt: u kent niet de namen van de gemeenschapsleden die uw vader en broer hebben vermoord, noch heeft u dit ooit gevraagd aan iemand (NPO, p. 13, 20); u weet niet uit hoeveel personen de groep bestond die uw vader en broer heeft vermoord (NPO, p. 13); A. vertelde u dat er vrienden van uw vader betrokken waren bij de moord, maar u weet niet wie of waarom zij dat deden (NPO, p. 14); u heeft niets meer gehoord of vernomen van de voormalige chieft, uw vaders’ nonkel, noch heeft u hem ooit proberen contacteren (NPO, p. 14); u stelt dat de politie uw vaders’ lichaam is komen halen, maar weet niet of er onderzoek werd gedaan naar de moord, noch heeft u dit nagevraagd (NPO, p. 21); en u verklaart dat er geruchten zijn dat de voormalige chieft het goud heeft gestolen en hiermee naar Amerika is gevlucht, maar u kan niet zeggen wie dit heeft gezegd (NPO, p. 22)”. Verzoeker laat deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier ongemoeid en worden door de Raad overgenomen.*

De kopie van de lerarenkaart van E. A. kan slechts aantonen dat deze persoon een lerarenkaart heeft. Het document bevat verder geen enkele informatie die betrekking heeft op verzoekers relaas noch kan hieruit afgeleid worden dat deze persoon de rol zou hebben gespeeld die verzoeker hem heeft toegedicht. Uit de foto van een overleden persoon, waarvan verzoeker verklaart dat het om zijn vader gaat, kan niet worden afgeleid dat het daadwerkelijk om verzoekers vader zou gaan, noch in welke omstandigheden, waar en wanneer en door welke oorzaak de op deze foto afgebeelde persoon zou zijn overleden. Ook hieruit kan geen nuttige informatie worden afgeleid die een verklaring zou kunnen bieden voor de hierboven vastgestelde ongerijmdheden, tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijk karakter van zijn verklaringen.

Met betrekking tot het door verzoeker neergelegde politierapport tenslotte wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Betreft de neergelegde politieverklaring, er kan niet worden nagegaan of het hier een origineel of kopie betreft: de handtekening is effectief aangebracht op het document, doch zijn er ook aanwijzingen van een kopie, o.a. het staatswapen is qua detaillering erg slecht en er zijn stofdeeltjes (zwarte puntjes) te bemerken. Ook werd het referentienummer blanco gelaten. Kopieën zijn vatbaar voor allerhande knip- en plakwerk en hebben dus geen bewijswaarde. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas”. Verzoeker laat deze motieven ongemoeid in het verzoekschrift.*

Met de kanttekening dat een kopie niet noodzakelijk elke bewijswaarde moet worden onzegd, dient te worden vastgesteld dat ook het politierapport, samengelezen met verzoekers verklaringen, niet van aard is om de bovenstaande analyse om te buigen.

Gelet op het bovenstaande zijn de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld en kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet gegund worden.

Ten overvloede, rijst, zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers relaas, wat *in casu* niet het geval is, de vraag naar de actualiteit van zijn vervolgingsvrees. Verzoeker beroept zich op feiten die zich 18 jaar geleden zouden hebben afgespeeld in Badu, een dorp in Ghana en die zouden geresulteerd hebben in de dood van de persoon die ervan beschuldigd werd het goud van het schrijn te hebben vervalst en van verzoekers broer. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader zou zijn gedood omdat de dorpsgemeenschap dacht dat hij het goud in het schrijn vervalst had, terwijl later het gerucht de ronde deed dat de vorige koning het goud had gestolen en ermee naar de Verenigde Staten was gevlucht. Ook zijn broer zou daarbij om het leven gekomen zijn.

Verzoeker was niet aanwezig toen zijn vader werd aangevallen en werd volgens zijn verklaringen door een leraar van school gehaald en naar de familie van zijn broer gebracht. Verzoeker was op dat ogenblik net achttien jaar geworden en verbleef daarna nog zes maanden in Ghana in Pusiga. Er zijn geen indicaties dat verzoeker als dusdanig werd geïdendeerd door de dorpsgemeenschap toen hij nog in Ghana verbleef. Verzoeker maakt geen melding van persoonlijke directe of indirecte bedreigingen die hij zou hebben gekregen die verband hielden met de feiten die zijn vader zouden zijn aangewezen. Bovendien verklaart verzoeker dat hij aan A. heeft gevraagd of er geweten was wie het goud heeft gestolen en dat hij *“zei dat men zei dat het de voormalige koning was, en dat ze dit wisten omdat hij was weggelopen naar Amerika”* (NPO, p. 22). Gevraagd of hij weet wie dit zegt antwoordt verzoeker ontkennend en hij verklaart dat hij aan A. heeft gevraagd wie dit zegt maar dat *“hij zei dat het geruchten waren”* (*idem*). Verzoeker is sindsdien niet meer teruggekeerd naar Ghana. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de dorpsgemeenschap hem twintig jaar na datum zou vizeren omwille van het vervalste goud nu hij blijkbaar nog zes maanden in Ghana verbleef in de regio waar de familie van zijn moeder woonde zonder dat hij omwille van de kwestie van het vervalste goud werd lastiggevalen of gezocht. Ook het gegeven dat verzoeker zelf aangaf dat na zijn vertrek uit het dorp het gerucht circuleerde dat de vorige koning het goud had meegenomen, lijkt een indicatie te zijn dat verzoekers vader niet langer verantwoordelijk werd gehouden voor de vervalsing en diefstal van het goud van het schrijn. Daaruit volgt reeds dat het zeer onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker achttien jaar na de beweerde gebeurtenissen in Badu, in geval van terugkeer naar Ghana door de dorpsgemeenschap zou worden geïdendeerd omwille van feiten die niet meer aan verzoekers vader zouden worden toegeschreven. Verzoekers betoog dat hij op het nippertje kon ontsnappen en de gemeenschap waartoe hij behoorde heel traditioneel is en het niet lang zal duren vooraleer men weet wie hij is, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker nog geruime tijd elders in Ghana verbleef zonder te worden geïdendeerd omwille van de feiten waarvan zijn vader valselijk zou beschuldigd zijn, dat al gauw volgens geruchten de diefstal aan de vorige koning werd toegeschreven omdat hij naar Amerika vluchtte en dat de feiten ondertussen achttien jaar geleden plaatsvonden. Door louter te stellen dat hij van oordeel is dat zijn probleem nog actueel is, zonder daarvan enige concrete indicatie aan te reiken, maakt verzoeker niet aannemelijk dat dit daadwerkelijk ook zo is.

4.3. Met betrekking tot de vrees van verzoeker voor represailles door de familie van zijn moeder en zijn oom in het bijzonder, dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat verzoeker zelf aangaf dat de personen met wie hij problemen had net voor zijn vertrek uit Ghana actueel geen probleem zouden vormen voor verzoeker in geval van terugkeer indien hij niet bij hen zou verblijven (NPO, p. 22-23). Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissing is verzoeker een volwassen man die voldoende zelfredzaam was om naar Europa te reizen en hier jarenlang te verblijven en in zijn levensonderhoud te voordien zodat er geen redenen zijn om aan te nemen dat hij in geval van terugkeer naar Ghana geen andere keuze zou hebben dan bij de familie van zijn moeder in te trekken. Bovendien maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij opnieuw door de imam die hem beweerdelijk sloeg voor zijn vertrek op achttienjarige leeftijd uit Ghana, twintig jaar later opnieuw zou worden geïdendeerd.

Dit volstaat reeds om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging door de familie van zijn moeder en zijn oom in het bijzonder aannemelijk maakt.

Verzoekers betoog met betrekking tot de redenen waarom hij lang in Italië verbleef en de vastgestelde onduidelijkheid over hoelang hij onderwijs volgde en de duur van zijn verblijf in Pusiga betreffen motieven die door de Raad als overtuigend worden beschouwd en kan bijgevolg geen ander licht werpen op bovenstaande analyse.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat in acht genomen verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten de beschikbare landeninformatie, verzoeker de door hem aangehaalde problemen met de familie en aanhangers van de chieft van zijn dorp Badu omdat zijn vader volgens hen het goud van het schrijn had vervalst, niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn en dat hij verder ook niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Ghana ernstige problemen riskeert met de familie van zijn moeder, zijn oom in het bijzonder..

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de

hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen voor zijn vertrek uit Ghana niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Het rechtsplegingsdossier bevat geen informatie waaruit zou blijken dat in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, of van willekeurig geweld en evenmin is de Raad dergelijke informatie bekend. Er liggen geen elementen voor die erop wijzen dat de huidige veiligheidssituatie in Ghana onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet zou vallen.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET